

også sikres tid og mulighed for at reagere. Ministeren for ligestilling kan efter den nævnte bestemmelse rette henvendelse til ressortministeren og anmode om en begrundelse og i særlige tilfælde anmode om en fornyet sammensætning af et udvalg, der ikke er i overensstemmelse med § 8, stk. 1, hvorefter offentlige udvalg m.v. bør have en ligelig sammensætning af kvinder og mænd. Ministeren for ligestilling kan således ikke »overtrumfe« en anden minister. Det er formålet at give ligestillingsministeren mulighed for, inden ressortministeren træffer endelig afgørelse, at pege på problemet og drøfte, hvorledes kønssammensætningen kan gøres mere ligelig. Det er ikke meningen, at ligestillingsministeren skal bestemme udvalgets sammensætning. Der kan være gode grunde til, at der ikke har kunnet opnås en ligelig sammensætning, for eksempel i tilfælde hvor det ikke har været muligt at foreslå både kvinder og mænd med de fornødne kvalifikationer, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 9. § 10, stk. 2 svarer i princippet til tilfælde, hvor andre ressortministre ifølge den gældende lovgivning kan fastsætte regler for an-

dre ministres områder efter forhandling eller godkende eller regulere visse aktiviteter. For eksempel er der mange tilfælde i miljølovgivningen, hvor miljøministeren kan fastsætte regler efter forhandling med ressortministrene om støj, forurening, bygning af svinestalde m.v. Inden for By- og Boligministeriets område kan ministeren træffe afgørelse om regulering af byggeri, jf. § 103 i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v.: »Med henblik på en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af boligbyggeriet og den øvrige bygge- og anlægsvirksomhed ud fra samfundsøkonomiske hensyn, herunder byggebehov og byggekapacitet, kan boligministeren træffe bestemmelse om regulering af bygge- og anlægsvirksomheden, herunder fastsætte tidsfrister for påbegyndelse og gennemførelse af byggeri.« Bestemmelsen i § 10, stk. 2 skal ses i sammenhæng med, at ministeren for ligestilling overtager opgaver og kompetence vedrørende ligestilling i forbindelse med udvalg og bestyrelser fra statsministeren, ligesom ministeren for ligestilling får en koordinerende og tværgående rolle i forhold til ligestillingsarbejdet.